

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 8420

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 11. november 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 1 til L 52 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
415121

Spørgsmål nr. 1:

Dato
22-11-2016

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 11/11-16 fra Dansk Psykolog Forening, jf. L 52 - bilag 2."

Svar:

Det er væsentligt for mig, at vi med lovforslaget skaber et tilsyn, som er et solidt grundlag for den enkelte borgers frie valg af autoriseret psykolog, og som den enkelte borger, der er tilknyttet en autoriseret psykolog, såvel som de autoriserede psykologer kan have tillid til. Der har derfor også i udarbejdelsen af lovforslaget om ændring af psykologloven været en løbende dialog med Dansk Psykolog Forening om deres ønsker.

Dansk Psykolog Forening anfører i deres henvendelse, at revisionen af psykologloven indeholder en række vigtige skridt i den rigtige retning, men påpeger samtidigt tre overordnede kritikpunkter. Jeg deler Dansk Psykolog Forenings holdning om, at en revision og modernisering af psykologloven er tiltrængt, og jeg er enig i vigtigheden af, at Psykolognævnet har den tilstrækkelige sagkundskab til rådighed og træffer afgørelser på baggrund af et klart regelsæt og på et oplyst grundlag. Jeg kan imidlertid ikke genkende, at psykologloven med de foreslåede ændringer i lovforslaget ikke skulle understøtte en god og kvalificeret behandling af sagerne.

1. Fokus på det sagkyndige

Dansk Psykolog Forening har udtrykt betænkelighed ved, om Psykolognævnet har de nødvendige psykologfaglige kompetencer.

Jeg er helt enig i, at det kan være svært for et nævn med fem medlemmer at have den nødvendige sagkundskab til at kunne foretage en dybdegående faglig vurdering i alle typer af sager. Autoriserede psykologer arbejder på en lang række forskellige områder med meget forskelligartede problemstillinger. Der vil derfor altid være sager, hvor der vil mangle specialiseret faglig viden i nævnet. Det gælder, uanset hvor mange nævnsmedlemmer, nævnet har.

Jeg mener derfor ikke, at løsningen er flere nævnsmedlemmer eller tilknytning af et psykologfagligt råd, men derimod at Psykolognævnet anvender specialiseret sagkyndig bistand fra eksperter, der har viden om det specifikke sagsområde, som den konkrete sag omhandler. Det er en mulighed, som eksisterer i dag, og som understreges i lovforslaget (den i lovforslaget foreslåede § 17 a, stk. 2, 1. pkt.). Samtidig foreslås der med lovforslaget givet hvert enkelt nævnsmedlem ret til at kræve, at der skal indhentes sagkyndig bistand (den i lovforslaget foreslåede § 17 a, stk. 2, 2. pkt.), ligesom nævnsformanden gives mulighed for at bestemme, at en sagkyndig skal deltage i

nævnets møde om den konkrete sag (den i lovforslaget foreslåede § 17 a, stk. 3). Der er i øvrigt intet til hinder for, at man i Psykolognævnets sekretariat ansætter en eller flere psykologer.

For yderligere at sikre saglighed, uafhængighed og klar adskillelse mellem nævn og sekretariat er det på baggrund af høringssvarene skrevet ind i lovforslaget, at nævnets formand skal være en dommer med de retssikkerhedsgarantier, dette indebærer (den i lovforslaget foreslåede § 17, stk. 2).

2. Klare kriterier for kritik

Dansk Psykolog Forening har anført, at det er nødvendigt med klarere retningslinjer for det grundlag, hvorpå Psykolognævnet træffer afgørelser om at udtale kritik og alvorlig kritik.

Jeg har lyttet til synspunktet, og som beskrevet i høringsnotatet har det ført til ændringer i lovforslaget. Jeg finder dog ikke, at det er hensigtsmæssigt at detailregulere på dette punkt. Det skyldes, at lovgivningsformen ikke er egnet til at specificere og udfylde forpligtelsen for psykologer til at udføre deres arbejde med omhu, samvittighedsfuldhed og uhildethed. Bestemmelserne er udtryk for en retsstandard, som over tid udfyldes i overensstemmelse med retspraksis og normerne for, hvad der inden for faget må anses for almindelig anerkendt standard. Disse standarder gælder for psykologer i en lang række forskellige situationer og i en lang række forskellige sektorer. En detaljeringsgrad, der vil give reel vejledningsværdi for den enkelte psykolog i den konkrete situation, vil kræve løbende ændringer af lovgivningen, hvilket ikke er hverken hensigtsmæssigt eller ønskværdigt. Derudover vil det heller ikke være muligt i udarbejdelsen af lovgivningen at forudsige alle hypotetiske situationer, som eventuelt vil kunne opstå i en psykologs arbejde og dermed heller ikke muligt at fastsætte stringente kriterier for, hvad Psykolognævnet kan udtale f.eks. alvorlig kritik af. Vurderingen af, hvorvidt en konkret psykolog i en konkret situation har overholdt sine forpligtelser efter psykologloven, forudsætter endvidere et vist skøn. På sundhedsområdet er der heller ikke i lovgivningen indeholdt en præcis definition af, hvad der ligger i begreberne omhu, samvittighedsfuldhed og uhildethed.

Efter min opfattelse må den retlige standard, der gælder for psykologernes virke, udfyldes og konkretiseres gennem Psykolognævnets praksis.

Jeg ønsker større gennemsigtighed og bedre kommunikation om Psykolognævnets praksis og fortolkning af loven. På baggrund af høringssvaret fra Dansk Psykolog Forening er der derfor i lovforslaget indsat en forpligtelse for Psykolognævnet til at udgive en årsberetning, hvor nævnets praksis beskrives, og til at offentliggøre vejledende retningslinjer om de autoriserede psykologers pligter (den i lovforslaget foreslåede § 17 a, stk. 4). Retningslinjerne skal udarbejdes af Psykolognævnet, og det er min klare forventning, at relevante interessenter, herunder Dansk Psykolog Forening såvel som brugerorganisationer, vil blive inddraget i arbejdet.

3. Offentliggørelse

Det er væsentligt for mig, at vi med lovforslaget etablerer en offentliggørelsesordning, som kan danne grundlag for den enkelte borgers frie valg.

En offentliggørelsesordning kræver, som påpeget af Dansk Psykolog Forening, at Psykolognævnets afgørelser har den fornødne kvalitet. Med lovforslaget gives nævnet juridisk tyngde med en dommer for bordenden. Samtidigt tydeliggøres nævnets mulighed for at anvende højtspecialiseret sagkyndig bistand, når der er brug for det. Endelig ved jeg, at Ankestyrelsen, som sekretariatsbetjener nævnet, arbejder målrettet med sagsbehandlingskvalitet.

Jeg mener derfor, at vi med lovforslaget skaber det nødvendige grundlag for, at nævnet kan træffe afgørelser af høj kvalitet og dermed grundlaget for en velfungerende offentliggørelsesordning.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann